

Arrest

nr. 265 339 van 13 december 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Gemeente BEVEREN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Beveren van 1 juli 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2021 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden

In uitvoering van artikel ~~51 § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4 vijfde lid~~, gelezen in combinatie met artikel 58 of 60ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een

~~familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 04-12-2020 werd ingediend door:~~

[...]

om de volgende reden geweigerd:

[...]

□ De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

volgende gevraagde stukken werden niet overgemaakt:

geregistreeerde huurovereenkomst

bewijs van stabiele regelmatige en voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon

bewijs ziektenkostenverzekering

bewijs van ten laste zijn

[...]

~~Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."~~

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 23 augustus 2021 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft noch een nota, noch een administratief dossier ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel is onder meer "geput uit de schending van artikel 42, §1 Vreemdelingenwet [en] artikel 52 van het K.B. van 8 oktober 1981". Verzoekster betoogt het volgende:

"Aangezien verzoekster volgens de bestreden beslissing haar aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie dd. 04.12.20 indiende;

Aangezien conform art. 42, §1 Vw. "ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag" t.t.z. in casu uiterlijk 04.06.21;

dat aldus de thans bestreden beslissing laattijdig is want genomen op 01.07.21 - én ten vroegste op 16.06.21 (zie doorstreping en correctie op de akte van kennisgeving én dit voorzover hieraan enige waarde kan worden gehecht want deze correctie werd enerzijds niet geparafeerd door de Burgemeester én anderzijds is deze in tegenstrijd met de datum van 01.07.21 vermeld op de bijlage 20) - zodat aldus - conform art. 52, §4, lid 1 van het K.B. van 08.10.81 - "indien er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een " verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af " m.a.w. verzoekster in het bezit had gesteld moeten worden van een BIVR type F;

[...]"

3.2. Verzoekster betoogt dat zij een aanvraag indiende met het oog op de gezinshereniging met haar Belgische vader. Dit gegeven kan door de Raad niet worden geverifieerd, nu de bestreden beslissing niet vermeldt in functie van wie de aanvraag werd ingediend en het administratief dossier, zoals gesteld, niet werd neergelegd. Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt evenwel dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk

onjuist zijn. Er is geen reden om aan te nemen dat dit door verzoekster vermelde feit kennelijk onjuist is, temeer nu het niet wordt betwist door de verwerende partij, die geen nota heeft neergelegd.

3.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag werd ingediend op 4 december 2020. Ze werd genomen op 1 juli 2021, en dus meer dan zes maanden na het indienen van de aanvraag tot verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing laattijdig is genomen omdat de in artikel 42, § 1, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van zes maanden is overschreden en haar conform artikel 52, §4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) een verblijfskaart had moeten worden afgeleverd.

Artikel 42, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.”

Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 1 [...]

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4

Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een “verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie” overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

[...]

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 237.042 van 17 januari 2017 het volgende geoordeeld:

Artikel 42, § 1, van de Vreemdelingenwet stelt als algemene regel dat een beslissing betreffende het recht op verblijf van meer dan drie maanden dient te worden genomen binnen de zes maanden vanaf de indiening van de aanvraag en dat de Koning de voorwaarden voor de erkenning en de duur van het verblijfsrecht bepaalt.

Reeds in zijn arrest nr. 128/2010 van 4 november 2010 heeft het Grondwettelijk Hof gewezen op de dubbele waarborg voor de betrokken vreemdeling: *“enerzijds, wordt de overheid verplicht om binnen een bepaalde termijn te beslissen over de aanvraag tot gezinshereniging, zodat de betrokkene niet te lang in het ongewisse blijft over het antwoord op zijn aanvraag; anderzijds, moet de toelating worden verleend indien geen enkele beslissing werd genomen binnen de opgelegde termijn, waardoor de*

betrokken vreemdeling wordt beschermd indien de overheid de opgelegde termijn niet respecteert of geen enkele beslissing neemt.” Verder heeft het Hof in zijn arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 uitdrukkelijk vastgesteld dat zowel uit de parlementaire voorbereiding als uit het algemeen opzet van de artikelen 40 en volgende van de Vreemdelingenwet blijkt “dat de wetgever heeft gewild dat de termijn van zes maanden binnen welke over de aanvraag tot erkenning van het verblijfsrecht wordt beslist, in elk geval moet worden nageleefd”.

Uit het voorgaande volgt dat de bedoelde termijn van zes maanden een vervaltermijn is en dat geen onderscheid wordt gemaakt naargelang het gemeentebestuur dan wel de federale overheid een beslissing neemt, noch naargelang het een erkennings- dan wel een weigeringsbeslissing betreft.

Vervolgens vormt artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit integraal de uitvoering van artikel 42, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Derhalve moeten alle met toepassing van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit genomen beslissingen ook worden genomen binnen de in artikel 42, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van zes maanden. Artikel 42 van de Vreemdelingenwet voorziet geen situatie waarop de vervaltermijn van zes maanden niet van toepassing zou zijn.

Artikel 52, § 4, tweede lid, van het Vreemdelingbesluit voorziet –alleszins voor wat betreft de gezinshereniging met een Belg- als sanctie dat, “indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of indien er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald in artikel 42, van de wet, [...] de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een ‘verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie’ [geeft]”. Er wordt niet gepreciseerd dat de sanctie bij het uitblijven van een tijdige beslissing enkel zou gelden voor de federale overheid of enkel voor het gemeentebestuur.

3.4. Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat het middel in de besproken mate gegrond is. Bij gebrek aan nota brengt de verwerende partij geen argumenten bij die daar *in casu* anders over zouden doen denken.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Beveren van 1 juli 2021 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS